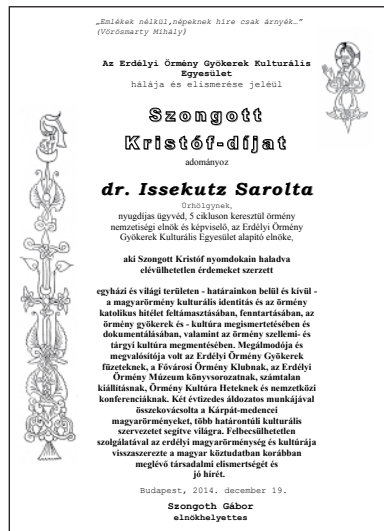

örmény kultúra hetekről, nemzetközi konferenciákról, a Magyar Örmény Múzeum könyvsorozat könyveinek, egyéb támogatott megjelenésű könyvek bemutatójáról jelentek meg cikkek az örmény identitás fennmaradásának megsegítésére. Minden évben közzéteszik két kötetben a füzetek évkönyvét, amely a havi folyóirat mellett adományként eljut közel 70 közgyűjteményhez is hazánkban és Erdélyben egyaránt. A hazai és a Kárpát-medencei örménység számára is egyetlen havilap, amely nemcsak a jelen, hanem a múlt értékeivel is foglalkozik, ez által a jövőt is alakítja. A kezdetben 12 oldalon megjelent lap fokozatosan bővülve mára már havi átlagosan 44 oldal terjedelemben, 1250 példányban jelenik meg, magyar nyelven, gazdag képanyaggal, és ingyenesen jut el olvasóihoz. Ez évben a lap XVIII. évfolyama zárul.

Fülöp Ákos atya köszönti a Karácsonyi Klubest közönségét

Laudáció a Szongott Kristóf-díjhoz 2014

dr. Issekutz Sarolta

(Nova, 1945. augusztus 5.)

Erdélyből a II. vh. alatt elmenekült magyar-örmény-székely családból származik, amelyben olyan neves ősökkel rendelkezik, mint *Kiss Ernő* altábornagy, aradi vértanú, báró *dr. Dániel Ernő* miniszter, *Dr. Issekutz Győző* parlamenti képviselő, *Dr. Issekutz Béla* akadémikus, *Dr. Issekutz János* édesapja, kúriai bíró, ügyvéd, az örmény kat. egyháznak több évtizeden keresztül jogásza.

41 évig munkaközösségi, majd magán-ügyvédként tevékenykedett. Már kisgyermek korában tudatosult benne örmény származása, amely után fiatalként még Örményországban is kutatta ősei nyomát.

Zakariás Antal Dirán laudál

Ügyvédi hivatása mellett 1994-ben megszervezte a hazai örmény nemzetiség önkormányzatait helyi, fővárosi és országos szinten. Az elmúlt 20 év alatt elnöként vezette a Bp. Főv. II. kerületi Örmény Önkormányzatot és a Fővárosi Örmény Önkormányzatot, de volt az országos testület elnökhelyettese is.

A gyökerek és a sokezer éves örmény – erdélyi örmény kultúra magával ragadta,

1997-ben megalapította az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesületet. A névváltoztatással a család eredetét, az ősök tiszteletét szerette volna kifejezni. Az egyesület alapítása óta elnököli.

1996-ban létrehozta a Fővárosi Örmény Klubot, amely minden hónap 3. csütörtökén tartja összejöveteleit, s amely kulturális műsorait a klub háziasszonyaként hosszú évek óta maga szervezte és rendezte, és vezet mindmáig, újabban már egy-egy kerületi örmény önkormányzat segítségével.

1997-ben elindította az Erdélyi Örmény Múzeum könyvsorozatot, az örmény gyökerű közösség felélesztése és összefogása, genealógiai kutatások, a magyar-örmény-örmény kultúra felkutatása, megmentése, bemutatása céljából. 21 könyvet, lemezt adott ki, amelyben részben szerzőként, részben szerkesztőként is közreműködött. Most jelent meg a *Távol az Araráttól... A magyar-örmény irodalom* című lexikonszerű antológia gazdag képmelléklettel 37 magyar-örmény irodalmár szereplővel és alkotásaikkal. Az általa könyvekbe zártan megjelent örmény – magyar-örmény történelem, kultúra, genealógia, az általa szervezett egyházi és világi konferenciák anyagai, magyar-örmény képző- és iparművészek antológiája, stb. mind-mind megörökítésre került és kutathatóvá vált a nagy közgyűjteményeknek történt adományozás által.

1997-ben megalapította a most XVIII. évfolyamát záró Erdélyi Örmény Gyökerek kulturális és információs havilapot, amelynek eleinte írója, szerkesztője

és nyomtatója is volt, nemcsak kiadója, s amely ingyenesen jut el a közösség tagjaihoz itthon és otthon Erdélyben, valamint a közgyűjteményekhez A5 kivitelben, átlag 44 oldal terjedelemben. A lap – alapítása óta – sok más örmény kulturális információval együtt olvasható a www.magyarormeny.hu honlapon, amelyet ugyancsak ő és férje szerkeszt.

Eddig 28 kiállítást rendezett az örmény kultúra egy-egy szeletét bemutatva igen nagyszámú látogatottsággal: magyarörmény tárgyi kultúra és dokumentumok családi archívumok mélyéből; az Örmény Genocídium hiteles története; az 1848-49-es forradalom és szabadságharc örmény résztvevői; az örmény kódexművészet remekei; örmény temetők az őshazában

közösségellenes politikája miatt szétszakított erdélyi örmény közösség, a családok Magyarországon megtelepedett tagjainak közösséget – klubot hozzon létre az elvesztett szülőföld és erdélyi örmény közösség pótlására. Az 1996 óta folyamatosan működő havi klubdelutánok és kulturális programjai népszerűsége bizonyítja a döntés helyességét.

Ugyanígy a 18 éve szervezett Barangolások őseink földjén sikeres kirándulásai a szülőföldre, erdélyi örmény találkozókkal fűszerezve.

A 20 év alatt végzett munkája címszavakban: genealógiai kutatások 1672-től napjainkig, kulturális műsorok, nemzetközi konferenciák szervezése, örmény kultúra hetek szervezése, örmény tárgyú filmek bemu-

Szongoth Marianna, dr. Kelemenné Csíkszentgyörgyi-Ficzus Margit és a díjazott

és a Kárpát-medencében; az örmény dízművészet bemutatása; az örmény építészet; örmény népművészet; örmény népzene; örmény eredetű magyar nemesi családok címerei, stb.

Legfontosabbnak tartotta, hogy a Trianon és a II. vh., majd az 50-es évek

tatása, könyvek írása/szerkesztése - kiadása, könyvbemutatók szervezése, az örmény katolikus hitélet népszerűsítése és támogatása, Erdélyben magyarörmény civil szervezetek létrehozása és összefogása, örmény épített kulturális örökség megmentése (temetők megújítása: Gyergyószentmiklós,

Erzsébetváros, Szamosújvár), templomok restaurálása (Gyergyószentmiklós, Erzsébetváros, Szamosújvár, Elemér), emlékhelyek megújítása: Szabadságszobor Aradon, Lázár Vilmos emlékhely Nagybecskereken, Ady Endre szobra Érmelléken, stb.) sokirányú és sokrétű munkáját végezte a hazai magyarörmény közösség és a határon túl élő közösségeink érdekében.

Elhivatottságának, erejét megfeszítő munkájának eredményeként elmondható, hogy a 350 éve a Kárpát-medencében élő magyarörmények mára már „hamvadó identitását” sikerült felszítania, élő közösséget varázsolni belőlük.

dr. Issekutz Sarolta sikeres működésének volt köszönhető, hogy az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület 2007-ben megkapta a *Pro Cultura Minoritatum*

Hungariae kisebbségi díjat, valamint 2011-ben a *Kisebbségekért Díj Hazai Kisebbségekért* Tagozata állami elismerést saját személyében vehette át a több cikluson áthúzódó fővárosi örmény önkormányzati elnöki működéséért. Legnagyobb sikerének azt tartja, hogy 17 év küzdelme után sikerült a 2011-ben megszületett új nemzetiségek jogairól szóló törvényben elismertetni a hazai örménység magyar nyelvűségét is, miután a 350 évvel ezelőtt a Kárpát-medencébe betelepült közösségnél a nyelvvesztés törvényszerű volt.

2014. december 18-án átvehette a *Nemzetiségekért díjat*, mint az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület elnöke. Ezzel a 18 évvel ezelőtt általa alapított EÖGY Füzetek bekerült végérvényesen a magyar köztudatba.

Laudáció helyett

Legnagyobb sajnálatomra, mivel péntekre került az EÖGYKE Karácsony, az aznapi munkahelyi elfoglaltságom (cégem évtizedek óta hagyományos évzáró összejövetele) miatt, nem tudok részt venni a Szongott-díj átadási ünnepségen, ezért, méltatásomat utólag a Füzetekben jelentetem meg. Ha én tartottam volna a laudációt, így hangzott volna:

Az idei Szongott-díjra több jelöltünk is volt, de senkit nem akartunk abba a helyzetbe hozni, hogy az idei díjazottunkhoz hasonlítsa valaki, ezért idén csak egy Szongott díjat osztunk ki. A díjazottunk dr. Issekutz Sarolta, az EÖGYKE vezetője.

Ha valaki azt gondolja (vagy attól fél), hogy én laudáció címen felsorolom Sarolta több évtizedes tevékenységét az erdélyi

örménység érdekében, csalódik, nem sorolok fel semmit, hiszen tevékenysége önmagáért beszél, és különben sem szeretnénk itt lenni Karácsonyig. Mindenki, aki itt ül a teremben, pontosan tudja, mi mindent tett önzetlenül értünk, az erdélyi örménységért. Persze arról sem szabad megfeledkezni, hogy Neki köszönhetjük, hogy több mint két évtizede összefogta az erdélyi örményeket idehaza és Erdélyben is, hogy működteti a klubot, szervezi a kiállításokat, kiadja az Erdélyi Örmény Gyökerek füzetet.

Az örmény identitás fenntartásáért, megismertetéséért, dokumentálásáért folytatott áldozatos, fáradhatatlan, céltudatos tevékenysége csak egy valakihez hasonlítható, Szongott Kristófhhoz, a Szamosújvári